

[Oluf Pedersen.]

600—700 Millioner ... (*Munterhed*) ... undskyld, 600—700 Kr. om Aaret, men det bliver tilsammen 600—700 Mill. Kr. til Forrentning af den falske Kapital. Jeg gad vide, om der er nogen af Regeringspartiernes Folk, der vil forsvare en saadan Politik, som de har ført. Men kan man klare den bare med at lade staa til? Var det ikke paa Tide, at man sørgede for en Ændring?

Regeringen har i Stedet for brugt sin Tid til at gennemføre en Række Ordninger og al den Slags Ting, Ordninger, som har været krævet af L. S. og af Proprietæerne, eller hvad det er, de hedder, Ordninger, som det danske Landbrug som Helhed afgjort ikke har haft nogen Fordel af. Vil man f. Eks. se paa, hvad der er sket for det danske Landbrugs Vedkommende i Aarene fra 1928—29 til 1932—33, altsaa før vi fik Ordningspolitikken, og sammenligner det med Tiden fra 1933—34 til 1937—38, efter at vi har faaet Ordningspolitikken, vil man se, at der i den Tid for Husmandsbrugenes Vedkommende ifølge Opgørelsen fra Landøkonomisk Driftsbureau har været en Nedgang paa 33 Kr. pr. ha. Og naar man sammenholder det med Stigningen i Leveomkostningerne, som har været 37 Kr. pr. ha i den samme Tid efter de Tal, der foreligger, saa viser det sig, at der under Planøkonomien har fundet en Nedgang Sted for Husmandsbrugene paa 70 Kr. pr. ha eller for de allerfleste Husmænd en Nedgang paa en 400—500 Kr. om Aaret.

Men det er ikke saadan, at Ordningspolitikken har været til Skade for alle danske Landmænd. Hvis det var saadan, vilde Proprietæerne ikke have gaaet ind for Ordningspolitikken. Nej, den har været til Gavn for visse danske Landmænd. Hvis man ser paa, hvordan den har virket for Landbrugere med over 50 ha, viser det sig, at de har haft en Stigning i deres Indkomst i de samme Aar, hvor det var til Skade for Husmandsbruget, at man lavede Ordningspolitik.

Det er den ene Side af Ordningspolitikken, men der er sket en anden Ting, og det er, at man har forhøjet selve Ejendomsværdien og derved givet Baggrund for forøget Gældsstiftelse, medens man har mindsket Arbejdsudbyttet, som Landmanden har af at arbejde i sin Bedrift. Jeg mener, at det er noget af det mest urimelige, meningsløse og landsskadelige, man kunde finde paa.

Derfor har hele den økonomiske Politik, man har ført, intet Krav paa at blive betegnet som værende til Gavn for Land-

bruget, saadan som Statsministeren sagde i sin Tale paa den socialdemokratiske Kongres, men han burde have sagt, som det er, at den har været til Gavn for de store Landbrug og til Skade for de smaa. At den har været til Skade for Landbruget som Helhed, er der vel ingen, der tvivler om, bortset fra L. S. og Proprietæere og hvem der nu kan have den Indstilling, at man bare skal sørge for at faa lavet Ordninger, saa er det lige meget, at det bliver dyrere at leve, og at man kommer til at aflevere det dobbelte igen af det, man har faaet ved Fordyrelsen. Givet er det, at Ordningspolitikken ifølge hele sin Udbygning virker paa den Maade, at det, man skal købe, stiger meget stærkt, medens der maaske undtagelsesvis bliver en lille Prisstigning paa det, man skal sælge, at den bliver til større Skade for Forbrugerne, end den bliver til Gavn for Producenterne, altsaa til større Skade for Landbruget som Forbruger end til Gavn for det som Producent, og det staaer igen i Forbindelse med, at dansk Landbrug er et Eksporterhverv.

Jeg synes derfor, at det var betimeligt og rigtigt, naar det blev sagt af Formanden for de jyske Landboforeninger, at en Stigning af Priserne paa Hjemmemarkedet vilde bevirke, at der fandt en Prisstigning Sted, hvorved Landbruget fik større Produktionsomkostninger med det Resultat, at det ikke fik nogen Fordel af en saadan Prisstigning. Det var en økonomisk Betragtning, der blev fremsat af Medlem af Venstre i Landstinget Hr. Hauch, og jeg synes, der er Grund til at hæfte sig ved den i Forbindelse med hele den Ordningspolitik, som de Forslag, der her stilles om Gælds-sanerungen, maa betragtes som værende et Led i.

For ikke at blive misforstaaet vil jeg her indskyde en Bemærkning. Naar jeg har sagt, at Ordningspolitikken har været til Skade for Landbruget, er der samtidig Grund til at gøre opmærksom paa, at Industriarbejdernes Realløn ifølge den officielle Statistik er faldet med 14 pCt. fra 1931 til 1937, altsaa at det ikke er Arbejderne, som har faaet Fordelen af, at det er gaaet daarligt for Landbruget. De, der har faaet Fordel af det, er Monopoler og Særrettigheder og Kapitalen. Og hele den Lovgivning, der her fremsættes Lovforslag om, og som tilsigter Sikring af Kapitalen, idet Staten helt eller delvis skal overtage Risikoen for de usikre Fordringer i Landbruget, for de yderste Prioriteter, er et udmærket Led i hele Regeringens Kapitalistpolitik. Det er Kapitalmagten, det er Sær-